

OBWINIĆ SIĘ (1) *vb pf*

1 sg m con bych się obwinił.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Uznać się winnym, oskarżyć się: rzekł Luter/ Księgi które są odemnie spisane/ nie są iednákiey rzeczy/ ábowiem są niektóre fnich/ co tylko vczą przez wiarę Písmá Świętego/ którym sąmi moi przeciwnicy dawáią iáfne fwiadectwo/ których mi sie niegodzi záprzeć/ álbo odprzyfiąc/ sambych sie tak ob winił *BielKron* 196v.*

Formacje współrdzenne cf WINIĆ.

DDJ